

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: علی کاظمی-ایران

۲۸ اپریل ۲۰۱۷

در آستانه روز جهانی کارگر: باز هم تهدید و احضار فعالان

در آستانه روز همبستگی و اتحاد جهانی کارگران (۱۱ اردیبهشت [ثور]) و در شرایطی که میلیون ها کارگر و زحمتکش ایران با انبوهی از خواست های به حق و ابتدائی کرد به استخوانشان رسیده است، باز هم قوه قضائیه و دادگاه ها با پرونده سازی های امنیتی علیه فعالان کارگری، جو تهدید و ارباب را به نفع کارفرمایان و سرمایه داران، شدت می بخشند. دادگاه انقلاب دزفول – قوه قضائیه – طی حکمی علی نجاتی عضو هیأت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را به همراه اشرف رحیم خانی و زینب کشوری فعال در بخش زنان و عزت جعفری، شاپور رشنو، علی محمد جهانگیری و شاکری را به اتهام تبلیغ علیه نظام در تاریخ ۲۴ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۶ احضار کرد.

این روند برای کارگران ایران روش شناخته شده ای است که مستمراً با آن رودررو هستند. از بگیر و ببند و اخراج و بیکارسازی گرفته تا صادر کردن حکم شلاق برای کارگرانی که در چنگال مشکلات مالی گرفتارند، در پرداخت اجاره خانه در مانده اند، و از تأمین حداقل هزینه زندگی، خوراک، پوشاک، بهداشت و تحصیل فرزندان شان ناتوان اند، در حالی که بسیاری از کارفرمایان خصوصی و دولتی حتا از پرداخت حقوق کارگران سرپیچی می کنند. حکومت اعتراض کارگران علیه شرایط مستمند سازی را "برهم زدن امنیت" و "تبلیغ علیه نظام" می نامد!

علی نجاتی پس از تحمل زندان و حکم بازنشستگی اجباری و بیماری، هنوز به بهانه های بی اساس به دادگاه کشانده می شود! و اعضای خانواده اش نیز هزار چندی با پرونده سازی های واهی مورد آزار قرار می گیرند. سایر فعالان نیز با گرفتن احکام طولانی و گاه چندین حکم از سوی دادگاه های مناطق دیگر، در اعتراض به این روند با اعتصاب غذا در شرایط طاقت فرسای زندان های ایران، جان خود را وثیقه مبارزه با این اوضاع فلاکت بار قرار داده اند.

این در حالی است که تبلیغات دروغین "منشور شهروندی" حکومتیان و وعده های توخالی و کر کننده در آستانه انتخابات فضاء را مسموم ساخته است. آیا میلیون ها کارگر، معلم، بازنشسته، کارکنان بیمارستانی، بیکاران، زنان و کودکان، دانشجویان، دستفروشان و حاشیه نشینان، "شهروند" این جامعه به حساب نمی آیند که علاوه بر محرومیت، باید به چارمیخ کشیده شوند؟ دموکراسی ادعائی اقلیت ثروتمند جامعه تنها جامه ای عاریتی و بی قواره است که به تن اکثریت میلیونی کارگران و خانواده هائی که زیر بار شرایط خفت بار کنونی، باید خفقان و سرکوب را تحمل کنند و

صبور باشند، مدت هاست که از مد افتاده است! واقعیت نشان می دهد که مبارزات و اعتراضات روزمره و روزافزون کارگران و سایر زحمتکشان ایران را نه می توان متوقف کرد و نه می توان با این ترندها به عقب راند. اعتراض به زندانی کردن کارگران و فعالان کارگری، معلمان، فعالان جنبش های آزادیخواه و زندانیان سیاسی و هرگونه پرونده سازی امنیتی علیه آن ها، آزادی همه فعالان کارگری بدون هیچ قید و شرطی، بازگشت فوری کارگرانی که به علت مبارزه برای خواست های کارگری زندانی و اخراج شده اند به کار خود، رفع اتهام و منع تعقیب آن ها و ابطال احکام قضائی به ضد فعالان کارگری و دیگر عرصه ها، در کنار انبوهی از مطالبات دیگر، مبارزه ای لازم و ضروری برای تغییر و برون رفت از ورطه کنونی است که کارگران صف اول و قاطع آن را تشکیل می دهند.

کارگران پروژه های پارس جنوبی

جمعی از کارگران پتروشیمی های منطقه ماهشهر و بندر امام

فعالان کارگری جنوب

فعالان کارگری شوش و اندیمشک

جمعی از کارگران محور تهران - کرج

۵ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۶